

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפילו צדיק גמור  
בעזרת  
השם יתברך

# טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים  
מלוקטים ככתבם וכלשונם  
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם  
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון דע"ט      **זיחי**      תשפ"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'  
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתיה  
השם יתברך (הי מחבר) מרצה מללאם מלאכה מלאכה יתיה

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת פרשת ויחי

# הַיֵּינוּ שְׂמֵחִים מְאֹד

וְהִנֵּה לְסֵפֶר לָךְ גְּדֻלַּת ה' וְחֶסֶדְיוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו בְּכָל עֵת, וּבְפָרְט מַה שֶּׁהַפְּלִיא חֶסֶדְוֹ עִמָּנוּ בַּיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּסֻמוֹךְ שְׁבֵתוֹךְ צְרוּת וְרִדִּיפוֹת כְּאַלְהָה הַרְחִיב לָנוּ הַרְבֵּה בְּחֶסֶדְוֹ הַנִּפְלֵא תִקְצֵר הַמוֹן יְרִיעוֹת, וּמִהַשְׁבֵּת חֲנֻכָּה בְּיָדָיו סֵפֶר לָךְ רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטִישֵׁינְעֵר, וּבְשֵׁבֶת פְּרָשַׁת וַיִּגַּשׁ גַּם כֵּן הָיוּ קִצְת אֲוֶרְחִים. אַךְ בְּשֵׁבֶת פְּרָשַׁת וַיִּחִי עֲזָרְנוּ הַיָּשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵינּוּ שְׂמֵחִים מְאֹד בְּעֲזֶרְת הַיָּשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִז הָיָה בְּרִית מִלְּחָה אֲצֵל אַחֵי רַבִּי יוֹסֵף גְּרוֹ יְאִיר, וּמֵאַת ה' הָיְתָה סִבָּה שֶׁהַכֹּרֵחַ לְשַׁלַּח עֲגֻלָּה עֲבוּר בְּנֵי רַבִּי שְׁכָנָא לְכַבְּדוֹ בְּמִצּוֹת פְּרִיעָה, וְהָיָה פֶה עַל שְׁבֵת קִדְשׁ, וְגַם אֲנָשֵׁי בְּרֶסֶלֶב וְרַבִּי שְׁמוּאֵל מֵאִיר וְרַבִּי גְּדֻלָּה מְלֵאדִיזִין. וְתִהְיֶה לָּאֵל רְקֻדָּתִי הַרְבֵּה בְּבֵיתִי, וְאַחַר כֵּן עַל הַכֵּן זָכַר בְּבֵית אַחֵי גְּרוֹ יְאִיר, וַיֵּשׁ בְּזֶה הַרְבֵּה לְסֵפֶר, וְאִי אֶפְשָׁר עַל פְּנֵי הַשְּׂדֵה.

עלים לתרופה מוצ"ש שמות תקצ"ז

תִּכְתֵּב אַחַר שְׁבֵת חֲנֻכָּה נִסְעָתִי בְּיוֹם זֹאת חֲנֻכָּה לְטִירְהוּוִיצֵע וְנִתְעַכְבְּתִי שֵׁם שְׁתֵּי שְׁבֵתִים דְּהֵינּוּ שְׁבֵת פְּרָשַׁת וַיִּגַּשׁ וּפְרָשַׁת וַיִּחִי. וְתוֹדָה לָאֵל עִסְקֵנוּ שֵׁם בְּעִסְקֵי שִׁיחוֹת קְדוּשׁוֹת בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל אֲדָמוֹר ז"ל בְּדִבְרֵים נִפְלְאִים וְחֲדָשִׁים מְאֹד, וְהֵינּוּ שְׂמֵחִים שֵׁם מְאֹד עַד שֶׁכְּמַעַט כָּל הָעוֹלָם נִשְׂא לָבָם אֶת רַגְלָם וְרִקְדָּנוּ שֵׁם הַרְבֵּה בְּשְׁתֵּי הַשְּׁבֵתִים. וְתוֹדָה לָאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמַה לְשִׂמְחָה כְּאֲשֶׁר כָּבַר דְּבַרְנוּ תְּרֵבָה בְּזֶה, אֲבָל צְרִיכִין לְחֹזֵר זֹאת בְּכָל יוֹם כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא, כִּי עֵקֶר חַיּוּתֵנוּ הַנִּצְחִי וּקְדוּשַׁת יְהוּדוּתֵנוּ תְּלוּי בְּזֶה לְחַיּוּת עֲצֻמָּנוּ בְּכָל עֵת בְּקְדוּשַׁת תּוֹרָתוֹ שֶׁזִּכְיֵנוּ עַל יְדֵי אֲדָמוֹר ז"ל אֲזַר הָאוֹרוֹת אֲשֶׁר קָרְבָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כָּל אֶחָד מִמְּקוֹם שֶׁהוּא. וְהוּא רַבֵּנוּ הוּא מוֹרְנוּ בְּעוֹלָם תְּזֶה וּבְעוֹלָם תִּבָּא לְנִצְחָה, אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלָקֵנוּ.

עלים לתרופה ג' וארא תר"ב

עמוד זה נדבתי הר"ר אריה לייב שפירא הי"ו  
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

קחם נא אלי ואברכם

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

## עֲבוֹדַת 'אֹמְרָה'

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֱלֹהֵי וַיֹּאמְרוּ בְנֵי הֵם  
אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹקִים בְּזֶה וְכוּ'. שֶׁשָּׂאֵל מִי אֱלֹהֵי, שְׂאִינָם  
רְאוּיִים לְבִרְכָה, כִּי רָאָה רְשָׁעִים גְּדוֹלִים שֶׁיֵּצְאוּ מֵהֶם.  
וְהַשִּׁיב לוֹ יוֹסֵף, בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וְכוּ'.

כִּי בְעֵינַי זֶה שֶׁל אֹמְרָה הַנַּ"ל לְלַמֵּד זְכוֹת עַל הַכֹּל יֵשׁ  
בְּזֶה כַּמָּה בְּחִינּוֹת בֵּין הַצְּדִיקִים, כִּי הוּא עֲבוֹדָה גְּדוֹלָה  
כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוּ שְׂאֵפְלוֹ גְּדוֹלֵי הַצְּדִיקִים לְפַעֲמִים לֹא יָדְעוּ  
לְלַמֵּד זְכוֹת כְּרֵאוּי וְהַקְפִּיד ה' יתְבַרַךְ עֲלֵיהֶם וְכוּ'.

וְעַל כֵּן גַּם יַעֲקֹב אָבִינוּ קִדְּם הַסִּתְּלָקוֹתוֹ מִחַמַּת שְׂרָאָה גְּדֹל  
הַרְשָׁעוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים שֶׁיֵּצְאוּ מֵאֲפָרַיִם וּמִנְשָׂה, עַל כֵּן גַּם  
הוּא תָשׁ כַּחוֹ עַד שֶׁלֹּא יָדַע לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת וּלְבָרְכָם, עַל  
כֵּן שָׂאֵל, מִי אֱלֹהֵי, שְׂאִינָם רְאוּיִים לְבִרְכָה. עַד שֶׁהַשִּׁיב לוֹ  
יוֹסֵף, בְּנֵי הֵם, אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹקִים בְּזֶה. שֶׁהִרְאָה לוֹ שֶׁגַּם  
בְּזֶה בְּעֵצְמוֹ נִמְצָא זְכוּת, שֶׁיִּגַּע וּמְצָא נִקְדוּת מִזְבוֹת  
גַּם בְּהַרְשָׁעִים שֶׁיֵּצְאוּ מֵהֶם. וְעַל כֵּן תִּכְרַף נִתְרַצָּה יַעֲקֹב  
וַאֲמַר, קַחֵם נָא אֵלַי וְאֶבְרַכֵּם.

ליקוטי הלכות בציעת הפת ה' מ

## וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיָּבֹאוּ

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו וַיֹּאמֶר הָאֲסֹפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְכוּ'. וַאֲמָרוּ רַז"ל וּמוֹבָא בְּפָרוּשׁ רַש"י שֶׁבִקֵּשׁ לְגִלוֹת אֶת קֶץ הַגְּאֻלָּה וְנִסְתַּלְקָה הַיְמָנוּ שְׂכִינָה וְכוּ'. הֵינּוּ כִי יַעֲקֹב רָאָה מִטָּחוּ שְׁלֵמָה וְכָלם צְדִיקִים גְּמוּרִים, סָבַר שֶׁכָּבֵר יוּכַל לְגִלוֹת קֶץ הַגְּאֻלָּה, הוּא קֶץ הַפְּלָאוֹת וְסָתוּם מַעֲיִן כָּל, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְגִלוֹתוֹ וּלְקָרְבוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי קְבוּץ הַרְחוּקִים דִּיקָא, כִּי הָעֵקֶר הַמַּעֲלָה הִיא כְּשִׁנְתוֹסֵף אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ נֶפֶשׁ חֲדָשׁ שֶׁהִיא מִתְחַלָּה רְחוּק כְּמוֹ שֶׁהִיא רְחוּק, וְעַכְשָׁו קָרְבוֹהוּ לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרַךְ שִׁיתוֹסֵף וַיְהִי נַעֲשֶׂה שְׂכֵן אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ, זֶהוּ עֵקֶר שֶׁעָשׂוּעִיו יִתְבַּרַךְ, כְּמִבְּאֵר בַּזְּהַר הַקְּדוּשׁ, וּבִפְרָט בְּדַבְרֵינוּ, שִׁזְהוּ עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבַּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא נִתְרַבֵּין הַבְּתִים עַד אֵין קֶץ וְכוּ'.

וְזֶהוּ שֶׁאָמַר אַחַר כֵּן, הַקְּבֻצוּ וְכוּ'. וּבִתְחִלָּה אָמַר הָאֲסֹפוּ, וְהַחְלוּק בֵּין אֲסִפָּה לְקְבוּץ הוּא, כִּי אֲסִפָּה נֹאמָר עַל אֲסִפַּת הַקְּהָל שְׂאִינָם רְחוּקִים מְאֹד זֶה מְזָה, כְּמוֹ אֲסִפָּה לִי שְׁבָעִים אִישׁ וְכוּ'. וְכֵן לָךְ וְאֲסִפַּתְךָ אֶת זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', אֲבָל שֵׁם קְבוּץ נֹאמָר עַל קְבוּץ הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד בְּקִצָּה הָאָרֶץ וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אִם יְהִי נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ ה' וְכוּ'. וְכֵן מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עֲלָיו לְנִקְבְּצָיו. וְעַל כֵּן בִּתְחִלָּה אָמַר יַעֲקֹב לְשׁוֹן אֲסִפָּה הָאֲסֹפוּ וְכוּ', שֶׁסָּבַר שֶׁעַל יְדֵי הָאֲסִפָּה לְבַד שֶׁל בָּנָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁכָּלם צְדִיקִים, עַל יְדֵי זֶה יוּכַל לְגִלוֹת וּלְקָרַב קֶץ הַגְּאֻלָּה, אֲבָל הַשְּׂכִינָה נִסְתַּלְקָה הַיְמָנוּ, וְאִזְ הַבֵּין שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְהַבִּיא הַגְּאֻלָּה עַל יְדֵי בְּחִינַת אֲסִפָּה לְבַד, דִּהֵינּוּ שִׁיאֲסֹף הַצְּדִיקִים לְבַד, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ חוֹשֵׁב לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח, וְכָל עֲכוּב הַגְּאֻלָּה וְאֲרִיכַת הַגְּלוּת הוּא מִחֲמַת רַבּוּי רְחֻמָּנוּתוֹ עַל כָּל הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים מְאֹד שֶׁצָּרִיכִין לְהַתְמַהֵמָה וּלְחַפּוֹת עַד שִׁישְׁמְעוּ הַרְחוּקִים וַיָּבֹאוּ וַיִּתְוַסְפוּ עַל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

וְזֶהוּ שֶׁאָמַר אַחַר כֵּן לְשׁוֹן קְבוּץ הַקְּבֻצוּ וְכוּ', שֶׁאָמַר עֵתָה אֲנִי מִבֵּין שֶׁעֵקֶר הַגְּאֻלָּה תִּלְוֶיהָ עַל יְדֵי בְּחִינַת הַקְּבֻצוּ וְכוּ', דִּהֵינּוּ עַל יְדֵי שִׁיקְבֻצוֹ הַרְחוּקִים מְאֹד הַנִּקְרָאִים נִדְחִים, בְּחִינַת מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים וְכוּ' וְהַנִּדְחִים וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא יִתְגַּדֵּל וַיִּתְרַבֶּה הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ בְּתוֹסְפוֹת שְׂכִינִים הַרְבֵּה שֶׁהֵיוּ מִתְחַלָּה רְחוּקִים שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַבְּתִים עַד אֵין קֶץ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִכְמְרוּ רְחֻמָּיו יִתְבַּרַךְ וַיְחַיֵּשׁ לְגַאֲלוֹנוּ כְּנ"ל.

ליקוטי הלכות פריה ורביה ה' ד

ומחוקק מבין הגליו

טוֹעֲמִיָה

ברשת השבוע

# מְלֹאכֶת הַדְּפוּם

בְּרִבּוֹת תִּנְיָמִים שְׂרָאָה ה' יתְּבַרַךְ שְׁהַגְלוֹת מִתְּגַבֵּר בְּיֹתֵר וְהַלְכָבוֹת נִתְמַעֲטִין מְאֹד מְאֹד וְצָרִיכִין סְפָרִים הַרְבֵּה מְאֹד, עַל פֶּן חָמַל ה' עַל עַמּוֹ וְסָבַב בְּרַחֲמָיו הַנִּפְלְאִים וְהַמְצִיא בְּעוֹלָם חֲכָמַת מְלֹאכֶת הַדְּפוּם כִּי שִׁיתְּרֵבוּ סְפָרִים הַרְבֵּה בְּעוֹלָם, כִּי כְּפִי רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁל אֱלֹהֵי הַדּוֹרוֹת לֹא תִּיהָ בְּאִפְשָׁר לְכַתֵּב בְּשׁוּם אִפֶּן וּבְאַמֶּת אָנוּ צָרִיכִין כָּלָם וְכוּ'. עַל פֶּן מֵה יִקְרוּ חֲסִדֵי ה' יתְּבַרַךְ אֲשֶׁר חָמַל עָלֵינוּ וְנָתַן לָנוּ מְלֹאכֶת הַדְּפוּם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִתְּרַבֵּין הַסְּפָרִים וְנִקְנִין בְּזוּל גְּדוּל. וַיֵּשׁ סְפָרִים הַרְבֵּה בְּכָל עִיר וְאֶעֱלֶה כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל יְדֵי זֶה מִתְקַיֶּמֶת הַתּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל עַתָּה.

וְעַל זֶה הַתְּנַבֵּא יַעֲקֹב אֲבִינוּ כְּשֶׁבִרַךְ אֶת יְהוּדָה, שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצֵא הַמְּשִׁיחַ, לֹא יִסּוּר שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וּמְחַקֵּק מִבֵּין רִגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה. מְחַקֵּק זֶה הַדְּפוּם, שֶׁהַתְּנַבֵּא, שֶׁלֹּא יִסּוּר שֶׁבֶט מִיְהוּדָה זֶה בְּחִינַת שֶׁבֶט סוּפֵר, בְּחִינַת כְּתִיבַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, וּמְחַקֵּק זֶה בְּחִינַת הַדְּפוּם, שֶׁתִּתְגַּלֶּה חֲכָמַת הַדְּפוּם בְּעוֹלָם וְלֹא תִתְפַּטֵּל חֲקִיקַת וְהַדְּפַסַת סְפָרֵי יִשְׂרָאֵל, עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה דָּא מְשִׁיחַ, כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, עַל יְדֵי חֲכָמַת הַדְּפוּם לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה עַד שֶׁיָּבֹא שִׁילָה דָּא מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ.

ליקוטי הלכות יין נסך ג' ה

בחרבי ובקשתי

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

## תְּחִינּוֹת תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת

עַקֵּר כְּלֵי זֵינוּ שֶׁל מְשִׁיחָא הוּא הַתְּפִלָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַטָּם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַתְּהַלְתִּי אֶחְטֹם לָךְ", וּמִשָּׁם עַקֵּר חַיּוּתוֹ. וְכָל מְלַחֲמָתוֹ שִׁיעֵשָׂה וְכָל הַכְּבִישׁוֹת שִׁיכְבֹּשׁ הַכֹּל מִשָּׁם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וַהֲרִיחוּ בִּירְאֵת ה' וְכו'. זֶה בְּחִינַת הַטָּם, וְזֶה עַקֵּר כְּלֵי זֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: בְּחַרְבֵי וּבִקְשֹׁתַי. וּפִרְשׁ רַש"י: תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה. וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כִּי לֹא בִקְשֹׁתַי אֶבְטַח וְכו' בְּאֱלֹהִים הִלְלֵנוּ" בְּחִינַת: "תְּהַלְתִּי אֶחְטֹם לָךְ":

ליקוטי מוהר"ן תורה ב'

וְזוֹהוּ, וְנִפְלוּ אִיבִיכֶם לְפָנֶיכֶם לְחָרֵב, תִּינּוּ עַל יְדֵי תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת שֶׁהֵם נִקְרָאִים חָרֵב, בְּחִינַת בְּחַרְבֵי וּבִקְשֹׁתַי, כְּמוֹ שֶׁמְבַאֵר בְּתַחֲלַת הַתּוֹרָה סִימָן ב' לְקוּמֵי חֵלֶק א' שֶׁעַקֵּר הַכְּלֵי זֵינוּ דְקַדְשָׁה הֵם תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, עֵינֵי שָׁם. וְזוֹהוּ, וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ וְכו'. וּפִרְשׁ רַש"י שִׁיפְלוּ לְפָנֶיכֶם שְׁלֹא כְּדֶרֶךְ הַטְּבַע, כִּי צָרִיכִים לְהִיּוֹת אִישׁ חֵיל וְכו' שִׁיְהִי לּוֹ חֵלֶק בְּהַמְּשָׁלָה דְקַדְשָׁה וְיִהְיֶה חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ בְּהֶאֱמַת מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף יִתְגַּלֶּה הָאֱמַת לְאֱמַתּוֹ, כִּי קוּשְׁטָא קָאִי וְאֱמַת מֵאֲרֵץ תִּצְמַח וְכו'. וְעַל כֵּן בְּיִשְׂרָאֵל יֵשׁ כַּח לְחִמְשָׁה הָאוֹתוּזִים בְּהֶאֱמַת לְאֱמַתּוֹ לְרִדְף מֵאָה לְרִדְף אַחֲרֵיהֶם בְּרַבּוּרֵי אֱמַת וּבְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת לֵה' יִתְפָּרֵד שֶׁהֵם בְּחִינַת חָרֵב וְכֵלֵי זֵינוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד שִׁיכְבֹּשׁוּ אוֹתָם וַיִּכְבְּשׁוּ בָּהֶם תְּדַעַת הָאֱמַתִּי וְאַחַר כֵּךְ וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ הַכֹּל כְּנ"ל.

ליקוטי הלכות פדיון בכור ה' יג

ימי שובבי"ם ת"ת

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

## לַפְתַּח שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה

בְּזֶה הַשָּׁבוּעַ מִתְחִיל תְּקוּנֵי הַשׁוֹבְבִי"ם שֶׁהֵם מְסַגְּלִים לְתַקּוֹן הַבְּרִית כַּמּוּבָא בְּסִפְרִים, וְכִמוּ שֶׁמֵּבִיא הָאֲרִיז"ל שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרִים שֶׁעָבְדוּ בְּחֶמֶר וּבְלִבְנִים וְשָׁמְרוּ אֶת עֲצָמָם שְׁלֵא יִחָטְאוּ שֶׁתְּקַנּוּ תְּקוּן דּוֹר הַמְּבוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה וְכוּ' וְגָמְרוּ תְּקוּן כְּזֶה לְדוֹרוֹת שֶׁבְּפָרְשִׁיּוֹת אֵלּוּ שֶׁקוֹרִין בְּתוֹרָה מְגָלוֹת שֶׁלָּהֶם בְּמִצְרִים מְסַגְּל לְתַקּוֹן הַבְּרִית, וּמִזֶּה נוֹכַח לְהַבִּין גְּדוּל הַתְּקוּן שֶׁנַּעֲשֶׂה בַּעֲת שֶׁהָאָדָם מְזַדְכֵּךְ וְהַיֵּצֵר הָרַע גּוֹבֵר עָלָיו וְהוּא מִשְׁתַּמֵּט עֲצָמוֹ מִמְּנוֹ וּמִנִּתְקַח הַמַּחְשְׁבָה שְׁלֵא תִהְרַהֵר בְּהִרְהוּרִים שֶׁזֶה הַתְּקוּן הָאֵמֶת שֶׁמוּצִיא כָּל הַנִּיצוּצוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא שֶׁבְּלַעָה ע"י עֲוֹנוֹתָיו הַקּוֹדְמִים.

וְרַבְּנּוּ ז"ל מְבִיא שְׁשֵׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּרְדּוּ לְמִצְרַיִם מְרַמְזֵי הַתְּבוּת תְּהֵלִים תְּשׁוּבָה שֵׁישׁ מ"ט תְּבוּת בְּשֵׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶד מ"ט שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה שְׁכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְשַׁרֵּשׁ בְּאֵלּוּ מ"ט שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה, אֲבָל לְהַגִּיעַ כָּל א' לְשַׁעַר שְׁלֹו וְאֶפִּילוּ כְּשֶׁמִּגִּיעַ לְשַׁעַר יוֹכֵל לְהִיּוֹת שֶׁהַשַּׁעַר סָגוּר, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁאֵין לוֹ חֶשֶׁק כָּלָל לְתְּשׁוּבָה, וְהַעֲצָה הוּא תְּהֵלִים - לוֹמֵר תְּהֵלִים כִּי הָאֲמִירַת תְּהֵלִים תַּעֲשֶׂה לוֹ חֶשֶׁק לְתְּשׁוּבָה וְתַגִּיעַ לוֹ לְשַׁעַר הַצָּרִיךְ לוֹ וְתַפְתַּח לוֹ הַשַּׁעַר לְתְּשׁוּבָה וְעַל כֵּן יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים בְּזִמְנֵי תְּשׁוּבָה שְׁרוּצִים לְזִכּוֹת לְתְּשׁוּבָה אוֹמְרִים אֲז תְּהֵלִים, וְגַם בְּיָמֵי הַשׁוֹבְבִי"ם - שָׂאז הָיָה מוֹהֲרֵנִי תְּז"ל אוֹמֵר ב' פְּעָמִים תְּהֵלִים בְּכָל יוֹם.

וּבְיָדָי שֶׁקָּשָׁה לְהַתְּעַנּוֹת, עַל כָּל פָּנִים תַּעֲנִית שְׁעוֹת גַּם כֵּן טוֹב לְמִשָּׁל חֲצִי יוֹם בְּשָׁבוּעַ בְּיָמֵי הַשׁוֹבְבִי"ם בְּיוֹם ה' אוֹ בְּיוֹם ו' וּשְׁנֵי פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ לֹא לְאֶכוּל דְּבָר מִן הַחַי כְּמוֹ בֶּשֶׂר וְדָגִים חֲלָב בֵּיצִים וְזֶה גַּם כֵּן סָגוּף, רַק אִם זֶה בֵּיכְלֵת, וְעַל כָּל פָּנִים כְּמָה שֶׁיְּכוֹלִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה סָגוּף לְנַפְשׁוֹ גַּם כֵּן טוֹב וּמוֹעִיל, וּבְלִבְד שְׁלֵא יִזִּיק לְבְּרִיאוֹת הַגּוּף.

מכתבי שמואל

# טוֹעֲמִיָה

פרשת ויחי

מכתב ממוהרנ"ת

ברוך השם יום ה' ויחי ת"ר:

אהובי בני חביבי. מכתבך קבלתי עתה, ונכספתי לכתב לך באריכות. אף אין דעתי צלולה, וההכרח להודיעך צערי. פי בני דוד צבי שיחיה חזר ונחלש אתמול קדם אור הבקר של יום ד', וצעק בקול מר על כאבו ומוטל על ערש דוי מאתמול עד עתה אשר כזאת לא עבר עליו, וביום אתמול היה כאבו כבד מאד. ובלילה הוקל עליו מעט מעט לאיזה שעות, וכן היום.

אבל עדין מנח על ערש דוי. והרחמנות שעליו אין לשער, ואני בלתי אל ה' עיני תלויזות וכפי פרושות אל רחמיו וחסדיו המרבים מאוצר מתנת חנם יחננו בזכות וכחו הגדול של האשל הגדול שאנו נשענים עליו. וישלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף.

ולח' הישועה, ואף על פי כן צריכין לחזק עצמו להאמין שהכל לטובה. וברוך השם אני חזק בזה. אף רחמיו יתברך מרבים מאד ואני מבקש ומתחנן אל שדי יתן לכם רחמים בפשיטות שישוב לאיתנו בשלמות מהרה. ואתה תזהיר את כל אנשי שלומנו שיתפללו ויעתירו הרבה להשם יתברך עבורו. הרפו עליו רחמים בפרט כי צערנו נוגע לכלם. והשם יתברך ירחם. ומוסר כתב זה נחויז ואי אפשר להאריך. ואף על פי כן בני אל תהיה נמושף אחר הצער חס ושלום הרבה רק תבקש רחמים ונבטח בה' פי בודאי ירפאהו מהרה ולא יעיר כל חמתו חס ושלום. כי חסדי ה' אינם תמים ורחמיו לא פלים. ואם ירצה השם אודיעך ישועתו בעזרת השם יתברך.

נתן מברסלב:

עמוד זה נתרם לרפואת

הרה"ח רבי נתן בן מירל שליט"א בתושח"י





# טוֹעֲמִיָּה

ההולמים בתורת ה'

כ"ב - חותם בתוך חותם

## ה' יתברך יגמור את שלו

בתחלה אומרים שמע ישראל בקול רם, שהוא בחינת נשמע, כנ"ל, שעל-ידי-זה זוכין לעזות שהוא בחינת קולות ועל-ידי-זה באים לאמונה וכו'. אבל אחר-כך אנו רוצין להמשיך את הנשמע לתוך בחינת נעשה, שזהו בחינת פרשיות ואהבת, והיה אם שמע - ששם מדבר מעשית המצות, אבל כשעולין מדרגא לדרגא, דהינו כשעושין מהנשמע נעשה - צריך שיהיה ירידה קדם העליה, והוא בשביל להעלות כל הקדשות הנפולות. וזה בחינת ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שאומרים בין שמע לואהבת - כדי לברר ולהעלות כל הקדשות הנפולות שהם בחינת ציקי קדרה - להעלות כלם בבחינת ירידה תכלית העליה, ועל-כן אומרים בחשאי כדי שלא יתגרו בנו, כנ"ל:

וזהו שאמרו רבותינו ז"ל: בשעה שבקש יעקב לגלות הקץ - נסתלקה ממנו שכינה, אמר, שמא יש חס ושלום פסול במטתי וכו' פתחו כלם ואמרו שמע ישראל וכו', פתח יעקב ואמר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. הינו, כי יעקב סבר, מאחר שמטתו שלמה כבר ראוי לגלות הקץ. וכשנסתלקה ממנו שכינה - סבר, שמא אין מטתו שלמה חס ושלום, ואמרו כלם שמע ישראל וכו',

ואז הבין, שמה שאי אפשר לגלות הקץ, אף-על-פי שמטתו שלמה - זה מחמת שבסוף הגלות יתגבר השקר ויתגברו העזי פנים שבדור, ויסתירו האמת, ומחמת זה אי אפשר לגלות הקץ. על-כן אמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד - שמורה שהוא יתברך יגמור את שלו כי מלכותו בכל משלה, וכנ"ל:

ליקוטי הלכות מעקה ושמירת הנפש ד' ט

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר נתן ישראל רונין הי"ו  
לרגל שמחת פדיון בנו בכורו שמעון אברהם שלמה שיחי

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...  
(ליקוטי הלכות מילה ד')

## טוּעַמִיָּה

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

בְּכָל פֶּעַם שֶׁהָיָה מְסַפֵּר מַעֲצָם הַפְּלִגָּת מַעֲלָתוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ הַגְּבוּהָ  
מְאֹד מְאֹד הָיָה אוֹמֵר בְּכָל פֶּעַם: אֲבָל מְאֹד יִגְעַתִּי עַל זֶה.

# אֵיךְ הָאֵב זִייעַר גִּיהֶאָרוּוִיט אֵיךְ הָאֵב זִייעַר פִּיל גִּיפֶאָסֶט

תרגום

מְאֹד יִגְעַתִּי, הַתְּעַנִּיתִי הַרְבֵּה מְאֹד.

ועקר ספורו בפנינו דברים כאלו היו בשביל קנאת סופרים, כדי שנהיה מקנאים עצמנו במעלתו הגדולה, כדי שגם אנחנו נעשה כמותו ונלך בדרךיו להתיגע ולטרח וכו' ולעבד ה' כמותו. ופעם אחת ספר עם אחד מענינים אלו והתפאר לפניו מעצם גדלת מעלתו והשגתו הגבוהה העצומה וכו' כמו שמתפאר ומתגרה עם חברו בגדולות כדי שיתקנא בו חברו. וזה האיש אמר לו: מי יוכל לבוא לזה לזכות למדרגתכם כי יש לכם נשמה גבוהה מאד בודאי. והקפיד רבנו זכרוננו לברכה מאד על זה ואמר: זהו החסרון שלכם שנדמה לכם שעקר גדלת והשגת הצדיקים הגבוהים הוא רק מצד הנשמה הגבוהה שיש להם כי באמת לא כן הדבר רק כל אחד ואחד יכול לזכות לבוא למדרגתי להיות כמוני ממש, כי העקר תלוי רק ביגיעות ועבודות באמת. וכן שמעתי גם כן כדברים האלה מפיו הקדוש כמה פעמים שהעקר תלוי רק ביגיעות ועבודות וכו':

שיחות הר"ן קנ"ח קס"ה

עמוד זה נדבת הר"ר נתנאל פיש הי"ד  
לרגל שמחת 'אפשערן' לבנו נחמן דב שיחי' למזל טוב

המשך משבוע שעבר

..גם זאלסט זעהן צי מאכן פין אידער לימוד וואס וועסט לערנין א תפלה אין זאלסט דאס בעהטין אין התבודדות למשל אז וועסט לערנין היינט דעם דין אין ש"ע ה' השכמת הבוקר זאלסט אין התבודדות רבש"ע דיא האסט אינז מודיע גיווען דארך דיני צדיקים אז דיין רצון איז אויף צי שטיין חצות בהעט איך אין זכות פון משה רבינו ע"ה וואס ער איז גיווען דער ערשטער רעבי אינזערע. דער ערשטר רחמן, דער ערשטר מנהיג אמיתי און אין זכות פון רשב"י וואס דארך איהם האסט דוא אינז מודיע גיווען אז לית מלתא דלא רמיזא באורייתא. איך מן הסתם קימת חצות אויך מרומז אין דער תורה, לכן בעהט איך דיר בזכות פון דער הייליגער תורה אין אין זכות פין דינע הייליגע תנאים ואמוראים וואס דארך זייא האסט דיא מפרש גיווען דעם דין פון קימת חצות אין אין זכות כל הצדיקים וחסידים אמיתיים שבדורינו ושל שוכני עפר וואס זייא האבין אינז מיט זיירע הייליגע ספרים מעורר גיווען צי מדה פין קימת חצות הן אמת איך וויס בעצמי כי מי אני ומה חיי, איך זאל זוכה זיין צי אזא טייערע מידה נאר אין דעסט וועגין ממך נסתי ועדיך שבתי דען איך גלייב באמונה שלימה מה שהודעת לי על ידי צדיקך האמיתיים אז דיין רחמנות איז גרויס בלי שיעור וערך עס קען קיין שום נברא נישט משיג זיין דיין רחמנות אין דיא באגערסט אפילו אין זוא חוטא אין פושע אזו וויא איך בין אויך אזו וויא דיא אליין האסט אינז גיהייסין נעמין חלבנה צוישען דיא קטורת, דער מיט האסט אינז מרמז גיווען כל תפלה שאין בה תפילה של פושע מישראל אינה תפלה, דען פין דעם זעה איך ארויס אז אפילו א פושע ישראל איז אויך זייא חשוב אין אזו וויא דיא האסט אינז מודיע גיווען דארך דיינו הייליגע נביאים ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא לכן בין איך אויך אין כלל, לכן בעהט איך דיר רבש"ע, תיקר נא נפשי בעיניך ותן לי נפשי בשאלתי וקימת חצות בבקשתי. רבש"ע רבש"ע זכר נא מה שכתבת בתורתך וחנתי את אשר אחן, ועל ידי חכמיה הקדושים הודעתנו הפרוש בזה אע"פ שאינו הגון ואינו כדאי פי כן דרכיה להטיב לרעים ולטובים. וכן רבש"ע אתה אמת ותורתך הק' אמת וצדיקך האמיתיים אמת לכן רבש"ע האב איך דאך א פ"פ צי דיר חאטשי איך בין נישט כדאי, איך בין דאך א יוד אין אפשר בין איך דורך מיינע עונות ופשעים ארויס גיגענגין פין כלל ישראל, לכן רבש"ע זכור נא מה שעמך בית ישראל מהללים אותך בכל יום ברוך מרחם על הבריות, אין מען זאג ניט ברוך מרחם על ישראל, לכן רבש"ע אבער פין דינע בריות בין איך דאך כי לא נבראתי מעצמי ח"ו רק אתה בראתני מאין ליש, לכן רבש"ע אל תבזה את תפילתי ואל תשליכני מלפניך כמו שהודעתנו על ידי דוד המלך ע"ה, כי לא בזה ולא שיקץ ענות עני, ווייסט אויס אפילו יש לבזותו ויש לשקצו, לכן רבש"ע אל יפול דברי ארצה לפניך ותזכני לקום בכל לילה בחצות או לכל הפחות איזה שעות קודם אור היום ולעסוק בתורתך לשמה.

תרגום ללה"ק

..גם תראה לעשות מכל לימוד שתלמד - תפלה, ותבקש על זה בהתבודדות, למשל אם תלמד היום הדין בשלחן ערוך הלכות השכמת הבקר תאמר בהתבודדות: רבש"ע הודעתנו על ידי צדיקה שרצונה שנקום חצות אני מבקש בזכות משה רבינו שהוא היה הרבי הראשון שלנו, הרחמן הראשון, המנהיג האמיתי הראשון, ובזכות רשב"י שעל ידו הודעתנו שאין דבר שלא רמוז בתורה, לכן מן הסתם קימת חצות גם מרמז בתורה, לכן אני מבקש ממך בזכות התורה הקדושה, ובזכות תנאיה ואמוראיה הקדושים שעל ידם פרשת הדין של קימת חצות ובזכות כל הצדיקים וחסידים אמיתיים שבדורנו ושל שוכני עפר, שבספריהם הקדושים עוררו אותנו למדה של קימת חצות, הן אמת אני יודע בעצמי כי מי אני ומה חיי שאזכה למדה יקרה כזאת, רק אף על פי כן ממך נסתי ועדיך שבתי כי אני מאמין באמונה שלמה מה שהודעת לי על ידי צדיקה האמיתיים שרחמיה גדולים בלי שעור וערך שאין שום נברא יכול להשיג רחמנותך שאתה חפץ אפילו בחוטא ופושע כמוני גם כן, כמו שאתה בעצמך צויתנו לקחת חלבנה בתוך הקטורת, בזה רמזת לנו שכל תפלה שאין בה תפלה של פושע מישראל אינה תפלה, מזה אני רואה שאפילו פושע ישראל גם חשוב, וכמו שהודעתנו על ידי נביאיה הקדושים, ישראל אף על פי שחטא ישראל הוא, לכן גם אני בכלל, לכן אני מבקש ממך רבש"ע תיקר נא נפשי בעיניך ותן לי נפשי בשאלתי וקימת חצות בבקשתי. רבש"ע רבש"ע זכר נא מה שכתבת בתורתך וחנתי את אשר אחן, ועל ידי חכמיה הקדושים הודעתנו הפרוש בזה אע"פ שאינו הגון ואינו כדאי פי כן דרכיה להטיב לרעים ולטובים. וכן רבש"ע אתה אמת ותורתך הקדושה אמת וצדיקה האמיתיים אמת, לכן רבש"ע יש לי הרי אשור נניסה (דרכון) אליה, אף שאינו כדאי אני הרי יהודי, ואם על ידי עונתי ופשעי יצאתי מכלל ישראל לכן רבש"ע זכר נא מה שעמך בית ישראל מהללים אותך בכל יום ברוך מרחם על הבריות ואין אומרים ברוך מרחם על ישראל, לכן רבש"ע הרי מבריתך אני פי לא נבראתי מעצמי ח"ו רק אתה בראתני מאין ליש, לכן רבש"ע אל תבזה את תפלותי ואל תשליכני מלפניך כמו שהודעתנו על ידי דוד המלך ע"ה, כי לא בזה ולא שיקץ ענות עני, משמע אפילו יש לבזותו ויש לשקצו, לכן רבש"ע אל יפול דברי ארצה לפניך ותזכני לקום בכל לילה בחצות או לכל הפחות איזה שעות קודם אור היום ולעסוק בתורתך לשמה.

## זמני שבת קודש – פרשת ויחי

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:03	4:02	4:18	3:59	4:11	3:59	3:42	4:08
שקיעה ערב שב"ק	4:43	4:42	4:40	4:39	4:41	4:39	4:04	4:30
חצות הלילה	11:07	11:08	11:08	11:04	11:08	11:05	10:44	11:04
עלות השחר	5:15	5:16	5:18	5:17	5:16	5:17	6:04	5:47
עטיפת הטלית	5:39	5:40	5:41	5:40	5:40	5:40	6:34	6:13
ניץ החמה	6:33	6:34	6:36	6:36	6:34	6:35	7:48	7:15
סוף זמן קר"ש מג"א	8:14	8:15	8:16	8:14	8:15	8:14	8:44	8:37
חצות היום	11:36	11:37	11:37	11:35	11:37	11:35	11:56	11:53
שקיעה יום שב"ק	4:43	4:42	4:40	4:40	4:42	4:40	4:04	4:31
צאת השבת	5:18	5:19	5:19	5:15	5:19	5:16	4:59	5:43
צאה"ש 72 דק'	5:55	5:54	5:52	5:52	5:54	5:52	5:16	

**כללים:** הדלה"ג בירושלים ובני ברק מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב וחול"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

**יפנה לטעל. 0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

## לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת שמות

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
ז:	ז.	ז:	ח.	ח:	ט.	ט:
קפג	קפד	קפה	קפו	קפז	קפח	קפט
<b>תורה כ"ב - חותם בתוך חותם</b>						
התורה הזמנית						